

סקירה כללית

גילוי שייך למים, יין, וחלב.
הזמן המינימלי שישאר מגולה הוא בכדי שנחש יצא מתחת אוזן הכלי, ישתה, ויחזור לחורו.

סוגיא - דף י.: - נושא: האם תולים פגימת סכין בשבירת עצמות (או מפרקת) לאחר שחיטה (או שחיטות)

סקירה כללית

בדק סכין ושחט בהמה ולא בדק מיד אחרי, ושיבר עצמות עם הסכין (או ששיבר מפרקת) ואחרי זו נמצאת הסכין פגומה, מחלקת האם תולים שנפגמה לאחר השחיטה ע"י העצמות (או המפרקת) או שחיישינן שנפגמה בתחילת השחיטה ע"י עור הצוואר.

בנוסף, שאילה האם השיטה המכשירה, מתירה גם בהמות רבות (לא רק הראשונה) במקרה ששחט בהמות רבות ללא בדיקת סכין ביניהן.

רקע

רב הונא סובר שבהמה בחזקת לא כשרה עד שיוודע שנשחטה כשרה.

מקרה – 1

בדק סכין

ושחט בהמה אחת (ולא בדק מידית)

ואח"כ שיבר עצמות בסכין

(או ששיבר את המפרקת)

ואח"כ בדק הסכין ונמצאת פגומה

רב חסדא		רב הונא	שיטות:
כשרה		נבילה	דין - מחלקת
תלין שנפגמה אחרי השחיטה ע"י שבירת העצמות / המפרקת - אין ספק מוציא מידי ודאי (עצמות בודאי שוברות סכין לעומת עור שספק שישבר סכין) - כאן שהריעותא אינה בגופה אלא בסכין ¹		חיישין שמא נפגמה תוך כדי שחיטה ע"י העור - כשיטתו שבהמה בחזקת לא כשרה עד שיוודע שנשחטה כשרה	טעם
במקרה ששיבר עצמות (לא בשיבר מפרקת)		במקרה ששיבר מפרקת (וכ"ש בשלא שיבר כלום)	הלכה
אפשרות 2	אפשרות 1		במקרה – 2: שחט כמה בהמות בין הבדיקה הראשונה לבין הבדיקה השניה (ולא שיבר עצמות – יכול להיות רק ששיבר מפרקת) כמה יתיר רב חסדא?
כל הבהמות	רק הבהמה הראשונה		
תולה שהסכין נפגמה במפרקת הבהמה האחרונה	תולה שהסכין נפגמה במפרקת הבהמה הראשונה		

¹ לעומת זה, בטבל ועלה ומצא חציצה בגופו, או בשחט עוף ואח"כ נמצא הסימן השני שמוטה, לא אמרינן אין ספק מוציא מידי ודאי, כיון שהריעותא הינה בגופו

סוגיא - דף י"א. - נושא: [סטיה] מנלן שסומכים על חזקה (להתיר או לאסור)

סקירה כללית

מקור לחזקה: גבי סגירת בית מנוגע, הכהן שזיהה נגע כגריס, יוצא מן הבית ולאחר מכן סוגר את הבית והבית טמא.

יתכן שבינתיים (תוך כדי יציאה, לפני הסגירה) הנגע הקטין מכגריס וא"כ לכאורה יש ספק האם בשעת הסגירה קיים נגע כגריס – רואים מכך שסומכים על החזקה שנשאר כגריס.¹

(רב אחא בר יעקב סובר שאין ללמוד מכאן, שיתכן שהסתכל על הנגע תוך כדי יציאה ... אבל יש ראייה כנגדו...

- לא נכנס כאן לפרטים)

¹ יש להקשות שאולי אכן ספק ומטמאים מתוך ספק – לא מתוך ודאי (הרי ספק טומאה ברה"ר טמא). ראה תוספות ד"ה ודילמא.